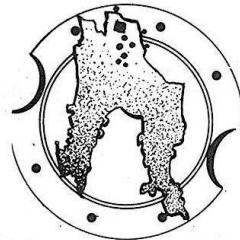

Τσούνι: πλατεία Αγίου Νικολάου. Στο βάθος ο Κλαδάς.

Καρυές

Η ΑΡΑΧΟΒΑ ΛΑΚΩΝΙΑΣ ΚΑΙ ΤΑ ΧΩΡΙΑ ΤΟΥ ΠΑΡΝΩΝΑ Τ. ΔΗΜΟΥ ΟΙΝΟΥΝΤΟΣ

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΔΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ • ΕΤΟΣ 4ο • ΦΥΛΛΟ 23 • ΜΑΪΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ 1991 • ΨΑΡΡΩΝ 10 ΚΗΦΗΣΙΑ 145 61

Η ΑΠΟΓΡΑΦΗ ΤΩΝ ΠΛΗΘΥΣΜΩΝ ΣΤΑ ΧΩΡΙΑ ΜΑΣ

Πάντοτε η απογραφή των πληθυσμών έχει μεγάλη σημασία όχι μόνο για η Στατιστική Υπηρεσία που επεξεργάζεται τα αποτελέσματα, αλλά για τη μελέτη και τον προγραμματισμό της ζωής των κατοίκων.

Τα απογραφόμενα στοιχεία είναι πολλά: "άνθρωποι και ζα, σπίτια και χωράφια" είπε κάποιος απογραφάας αστεειυόμενος. Τα ζώα τα χωράφια και τα σπία, ασφαλώς θα γράφτηκαν σωστά, αλλά ο αριθμός των μόνιμων κατοίκων είναι συνάρτηση πολλών παραγόντων... του καιρού και των μεταφορικών μέσων.

Αυτή τη φορά έκανε τσουχτερό κρύο και ο καιρός ήταν βροχερός με αποτέλεσμα να μην ξεκινήσουν αρκετοί από την πρωτεύουσα για να απογραφούν στο χωριό τους.

Πολλές κοινότητες ναύλωσαν πούλμαν που μετέφεραν δωρεάν συγγενείς και φίλους στα χωριά για απογραφή.

Στην απογραφή του 1981 ένα πούλμαν που έβαλε ο Σωκράτης Γρηγόρης από το Τσούνι ανέβασε τους κατοίκους της Μεγάλης Βρύσης σε 66 και έτσι κατάφερε το χωριό να ηλεκτροφωτιστεί, αφού η ΔΕΗ απαιτεί τουλάχιστον 50 κατοίκους για να δώσει ρεύμα. (Μπράβο στην πρωτοβουλία του Σωκράτη!)

Παραθέτουμε τα αποτελέσματα της απογραφής των χωριών του Πάρνωννα με αλφαβητική σειρά.

	1991	1981
Αφισσού	600	521
Βαμβακού	188	357
Μεγάλη Βρύση	39	66
Βαρβίτσα	180	137
Βασσαράς	373	394
Βουτιάνοι	316	285
Βρέσθena	425	486
Θεολόγος	402	363
Καρυές	661	665
Κλαδάς	394	364
Κονιδίτσα	241	214
Σελλασία	486	523
Σκούρα	482	580

Σημ. Η Βαμβακού και η Μεγάλη Βρύση αποτελούν μία Κοινότητα και το Τσούνι ανήκει στο Δήμο Σπαρτιατών.

ΤΟ ΤΣΟΥΝΙ ΜΕΓΑΛΩΝΕΙ

Αν και δεν έχουμε τα στοιχεία της φετινής απογραφής για το Τσούνι (αφού ανήκει στο Δήμο Σπαρτιατών) εν τούτοις είναι ολοφάνερο ότι το χωριουδάκι αυτό μεγαλώνει προς όλες τις κατευθύνσεις.

Πάνω στο Τσουροβούνι κτίζονται ωραιότατα σπία, μετά την κατάκτηση του λόφου που έγινε από τους κληρονόμους Ηλία Γρηγόρη. Χαμηλά, δεξιά και αριστερά του δρόμου Σπάρτης - Τρίπολης τα σπία πλησιάζουν τη γέφυρα του Ευρώτα, η οποία αντικαθίσταται με νέα, σύγχρονων προδιαγραφών. (Επίσης νέα γέφυρα κατασκευάζεται στην Κελεφίνα).

Οι νέοι οικιστές είναι κυρίως Βρεσθιανίτες και Αγιοπετρίτες και ακολουθούν οι Αραχοβίτες. Ευτυχώς με νόμο τα οικόπεδα για να είναι άρτια πρέπει να είναι τουλάχιστον 1 στρέμμα, και έτσι θα διατηρήσει το χωριό τις ομορφιές του, με τους κήπους και τα πορτοκαλοπερίβολα.

Η εκκλησία του Προφήτη Ηλία, που έχτισε ο Στράτης Πετροπαυλής τελείωσε. Έγινε πολύ όμορφη και ψηλά από το λόφο δεσπόζει στη γύρω περιοχή, με ωραία θέα προς το Θεολόγο, Κλαδά, Μυστρά, Σπάρτη.

Την Κυριακή 12 Μαΐου με μεγαλοπρέπεια και μεγάλη κατανύξη έγιναν τα εγκαίνια από το Σεβασμιότατο Μητροπολίτη Σπάρτης κ. Ευστάθιο και όλους τους ιερείς της Ιεράς Μητροπόλεως Σπάρτης και όλων των ενοριών του νομού. Πολύς κόσμος είχε έλθει από Θεολόγο, Σπάρτη, Αφισσού και φυσικά όλοι οι Τσουναίοι και Κλαδαίοι.

Ακολούθησε γεύμα στη μεγάλη αίθουσα (παλιό σχολείο) δίπλα στην εκκλησία του Αγίου Νικολάου. Ωραιότατα φαγητά είχαν ετοιμάσει πολλές νοικοκυρές από το Τσούνι και του Κλαδά.

Ο Στράτης Πετροπαυλής ήταν πολύ συγκινημένος και ευτυχισμένος που αξιώθηκε να ολοκληρώσει ένα τάμα, το οποίο θα δεινότανε το όνομά του γιατί συνδέθηκε άρρηκτα με ένα έργο, που θα το χαίρονται πολλές γενιές ανθρώπων, ντόπιων και ξένων.

Α.Γ.Π.

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΒΑΜΒΑΚΙΤΩΝ ΑΘΗΝΑΣ

Αθήνα 17 Μαΐου, 1991

Προς την εφημερίδα "ΚΑΡΥΕΣ"

Στα πλαίσια της φιλοξενίας που επιφυλάξατε σε προηγούμενες επιστολές μας κινείται και η επιστολή αυτή, η οποία καταγράφει δραστηριότητες του Συνδέσμου των Απανταχού Βαμβακίτων Αθήνας και γεγονότα που περιορίζονται χρονικά στο πρώτο μισό του 1991.

Στις 17 Φεβρουαρίου 1991, πραγματοποιήθηκε στην Αθήνα εκκλησιασμός με αρτοκλασία και ετήσια γενική συνέλευση, με συμμετοχή συμπατριωτών που κατοικούν στην Αθήνα και στον Πειραιά. Θέματα που κυριάρχησαν ήταν ο διοικητικός και οικονομικός απολογισμός, καθώς και η επίδοση τιμητικών διπλωμάτων σε δωρητές και ευεργετές, όπως προέκυπτε από την ειδική πράξη του Διοικητικού Συμβουλίου. Η ανακήρυξη δωρητών και ευεργετών επιβράβευσε φυσικά και νομικά πρόσωπα, που η δραστηριότητά τους συνέλεξε ουσιαστικά στην πραγμάτωση και πρόοδο αντίστοιχα δύο μεγάλων έργων στη Βαμβακού:

Για την προσφορά τους στην επαναλειτουργία του καφενείου απονεμήθηκε δίπλωμα στους: **Μαρία Χούπη, Μαρία Βετούλη και Βασίλειο Χούπη**, που ανακηρύσσονται δωρητές. Για τον ίδιο λόγο απονεμήθηκε δίπλωμα στο "**Ίδρυμα Βασιλείου και Ζωής Λούπου**" εις μνήμην των, οι οποίοι και ανακηρύχθηκαν ευεργετές. Και τέλος, προς την εταιρεία PATERSON - CHOHONIS απε-

στάλη δίπλωμα ευεργέτου που δικαιολογείται από την έως και σήμερα προσφορά της στην ανέγερση του ξενώνα.

Θα άξιζε να σημειωθεί ότι μετά την εκδηλωμένη αδυναμία της ως άνω εταιρείας για περαιτέρω οικονομική στήριξη του έργου, το Δ.Σ. απευθύνθηκε προς συμπατριώτες του εξωτερικού τους οποίους και προέτρεπε στην διεξαγωγή εράνου, το αποτέλεσμα του οποίου θα παρείχε την δυνατότητα στην συνέχιση των εργασιών και πιθανότατα στην τελειοποίηση του ξενώνα.

Ανταποκρινόμενος σ' αυτό το κάλεσμα ο κ. **Γεώργιος Λούπος** έστειλε επιταγή ύψους 6.500.000 δραχμών, ποσό που συνάθροισε τις ευγενικές προσφορές συμπατριωτών μας σε Αγγλία και Αφρική. Οι ευχαριστίες μας προς όλους όσους συνέλεξαν σε τέτοιου είδους ενέργεια είναι ευνόητες.

Κλείνοντας, θα θέλαμε να πληροφορησούμε πως στη θέση "Προφήτης Ηλίας" θα τοποθετηθεί Μνημείο εις μνήμην των πεσόντων κατά το χρονικό διάστημα από 1940-1949, δαπάναις του ιδρύματος Βασιλείου και Ζωής Λούπου, η αξία του οποίου προσεγγίζει τα 2.000.000 δρχ.

Μετά τιμής
Το Δ.Σ. του Συλλόγου
των Απανταχού Βαμβακίτων

ΓΙΑ ΤΟ ΜΟΥΣΙΚΟ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ "ΚΑΡΥΑΤΕΣ"

Προς τον πρόεδρο του Συλλόγου Αραχοβιτών Μελβούρνης
Αγαπητέ κ. Ανδριανάκη

Μετά το τηλεφώνημά σας επικοινωνήσα με τον τραγουδιστή του μουσικού συγκροτήματος "Καρυάτες", Πάνο Αρδάμη και τον ρώτησα σχετικά με τα τραγούδια του χωριού που θέλετε να έχετε στο χορό σας. Ο Πάνος και όλα τα μέλη της ορχήστρας σας στέλνουν μια κασέτα, η οποία περιλαμβάνει τα τραγούδια

ΤΟ ΜΟΥΣΙΚΟ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ "ΚΑΡΥΑΤΕΣ"
Πάνος Αρδάμης: μπουζούκι και τραγούδι, Κώστας Διαμαντούρος: ντράμς, Πάνος Ηλιόπουλος: κλαρίνο, Πάνης Μέλιος: αρμόνιο, Θόδωρος Μπακάλης: κιθάρα.

του χωριού όπως: το αμπέλι, τη γειτονίτσα, το πιπέρι, στ' Αγίανη το πηγάδι, τρεις κακές μου συνουφάδες, κ.λ.π.

Σας προσφέρουμε την κασέτα δωρεάν αλλά πρέπει να προσέξετε διότι δεν έχει γραφτεί σε στούντιο αλλά στο ύπαιθρο και συνεπώς έχει ατέλειες:

- 1) Πρέπει να παιχτεί σε καλό μαγνητόφωνο ή στέρεο.
- 2) Να ακούγεται και από δύο ηχεία (μεγάφωνα).
- 3) Να ρυθμιστούν καλά στο μαγνητόφωνο ή στέρεο τα μπάσα και τα πρίμα.

Επίσης:

Η κασέτα δεν είναι για αναπαραγωγή γιατί θα αλλοιωθεί και δεν θα ακούγεται καλά. Απλώς μπορούν να γραφτούν λίγες.

Καλή επιτυχία στο χορό σας.
Αννίτα Πρεκεζέ

Σημείωση εφημερίδας:

Το μουσικό συγκρότημα "Καρυάτες" από τότε που δημιουργήθηκε έχει δώσει θαυμάσιες εκτελέσεις των δημοτικών μας τραγουδιών. Έχει βέβαια αλλάξει η σύνθεσή του και είναι φυσικό γιατί τα νέα άτομα μετακινούνται από το χωριό ή για άλλους λόγους ορισμένοι οργανοπαίχτες φεύγουν και αντικαθίστανται από άλλους. Ευτυχώς παραμένει ο Πάνος Αρδάμης με τη θαυμάσια φωνή του.

Δεν ξέρω αν στο παρελθόν έκαναν μια σωστή ηχογράφιση σε στούντιο για να μείνουν αποτυπωμένες οι ωραίες εκτελέσεις που έκαναν κατά καιρούς. Στην εποχή της υψηλής τεχνολογίας είναι κρίμα να μην καταγράφονται σωστά τα μουσικά συγκροτήματα των χωριών μας που είναι αρκετά και αξιόλογα.

ΑΠΟΓΡΑΦΗ ΤΩΝ ΒΟΥΡΒΟΥΡΩΝ ΤΟ 1828

Με την ευκαιρία της απογραφής που έγινε φέτος και η οποία δεν είναι γνήσια αφού έγιναν πολλές μετακινήσεις κατοίκων, ας δούμε μια γνήσια απογραφή για τα ΒΟΥΡΒΟΥΡΑ της ΚΥΝΟΥΡΙΑΣ που έγινε το 1828.

Την απογραφή έκανε ο Ρήγας Παλαμήςδης για λόγους κυβερνητικούς και είναι μαζί με κτηματική απογραφή. Την βρίσκουμε στην Ιστορία της Τριπολιτσάς του Τάσου Γκριτσόπουλου, τόμος Α' σελίδα 384 και έχει ως εξής: "ΒΟΥΡΒΟΥΡΑ. Οικογένεια 36, ψυχαι 157, οικία 33, καλύβια 5, στεμμαπέλια 34, χωράφια 282. Ένας μύλος του Τριανταφύλλου και των Ζουραίων, δέντρα 436, εζών μουριές 334, εκκλησία Άγιος Δημήτριος με ένα σπία. Ιδιοκτησία περιοίκων: Γεώργιος Αρβάλης από Τριπολιτσάν είχε 3 μύλους, 1 νεροτριβήν, 3 στρεμ. χωράφι. Ο Παπά - Κωνσταντής από Μπερτζοβά είχε ένα μύλον. Εις τα όρια του χωριού οι περισσότεροι ιδιοκτησίαι ήσαν των κατοίκων Καστρίου και Βερβένων. Οι κάτοικοι των Βουρβούρων ήσαν κατά το πλείστον ειδικοί της τέχνης ν' ανοίγουν χαντάκια και με την άσκησιν αυτής εξούσαν. Χωράφια 20 στρεμ. κατείχον ο Ισούφης Αρβανίτης, Καστρίτης. Ήσαν τα κτήματα των κατοίκων και πιεστικώς τα κατέκτησε".

Για την ιστορία αναφέρουμε και νεότερες απογραφές για το Βούρβουρα: 1844 κάτοικοι 303, 1898 κάτοικοι 752, 1920 κάτοικοι 375, 1928 κάτοικοι 494, 1940 κάτοικοι 814, 1951 κάτοικοι 550 και φέτος 1991 κάτοικοι 470.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΝ. ΜΑΝΤΖΟΥΡΑΝΗΣ
Γυμνασιάρχης - Φιλολόγος

ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΑΡΥΑΤΩΝ ΑΘΗΝΑΣ

Την Κυριακή 2 Ιουνίου, ο Σ.Α.Κ. Αθήνας διοργάνωσε και πραγματοποίησε τον καθιερωμένο εκκλησιασμό με αρτοκλασία στην Ιερά Μονή Πεντέλης. Μετά την επίσκεψη στο Μουσείο και το Κρυφό Σχολείο, ο Συνδεσμος δεξιώθηκε τα μέλη και τους φίλους τους σε κέντρο της πλατείας.

Ακολούθησε γεύμα, για όσους επιθυμούσαν και σε ζεστή, φιλική και πατριωτική ατμόσφαιρα η συνάντηση των Αραχοβιτών, απέδειξε για μια φορά ακόμη την αξία τέτοιων συναντήσεων. Όλοι ευχήθηκαν να έχουμε συχνότερα τέτοιες εκδηλώσεις.

ΓΙΑ ΤΑ ΣΠΗΛΛΙΑ ΔΙΡΟΥ ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

Σας πληροφορούμε ότι η Υπηρεσία Διρού Μάνης με σχετικό έγγραφό της μας γνώρισε τα παρακάτω:

Καθημερινό ωράριο λειτουργίας των Σπηλαιών είναι:
1) Από 1-6-91 μέχρι 30-9-91 από 8.00 π.μ. μέχρι 18.20 μ.μ.
2) Από 1-10-91 μέχρι 31-5-92 από 8.00 π.μ. μέχρι 15.20 μ.μ.
Η έκδοση εισιτηρίων σταματά στις 15.20 ή 18.20 μ.μ. ώρα που αναχωρούν οι τελευταίες βάρκες.

Οι τιμές του εισιτηρίου για το 1991, και εφόσον δεν υπάρχει νέα ανατίμηση είναι: α) 1200 δρχ. το ολόκληρο και β) 600 δρχ. το μαθητικό - παιδικό.

3) Παρέχονται πληροφορίες καθημερινά από 8.00-16.00 στα τηλέφωνα 0733 52222 και 52223.

κοινωνικά

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

- Ο **Γεώργιος Τσάμπρας** και η σύζυγός του **Ντίνα** (γένος Γεωρ. Κόκκινου) απόχτησαν κοριτσάκι, στο Toronto, στις 27-4-91.
- Ο **Ιωάννης Γ. Σταυρόπουλος**, πρόεδρος Συλλόγου Βασσαραίων Αμερικής και η σύζυγός του **Άννα** (γ. Νικολαΐδου από τη Ζούπαινα) απόχτησαν κοριτσάκι στη Βοστώνη.
- Ο **Κώστας Δίβρης** και η καταγόμενη από το Βασσαρά **Πάμελα** (γένος Γ. Βαρσαμή) απόχτησαν κοριτσάκι στη Βοστώνη.
- Αγοράκι (το νέο Κώστα) απόχτησαν η **Γεωργία** και ο **Πάνος Κώστα Διαμαντούρου** από το Union S.C.
- Στις 21 Οκτωβρίου η **Βίκυ** και ο **Παναγιώτης Χρήστου Πίτσιος** απόχτησαν κοριτσάκι στην Αθήνα και το ονόμασαν Βασιλική. Να ζήσουν!

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Αμοιβαία υπόσχεση γάμου έδωσαν στις Καρυές:

- Ο **Ιωάννης Σωτ. Μαχαίρας** με την **Άννα Ιω. Βελώνη** και η **Κωνσταντίνα Παν. Χάρακα** με τον **Γεώργιο Ράμπη** από τις Ρίζες Αρκαδίας.
- Αρραβωνιάστηκε ο εισαγγελέας **Σπύρος Κώστα Διαμαντούρος** στο Union S.C. με την **Ελπίδα Ξανθάκου**, ελληνικής καταγωγής από τον Πλάτανο Γυθείου.

Συγχαρητήρια!

ΓΑΜΟΙ

- Στις 11 Μαΐου 1991 παντρεύτηκαν στην Αθήνα η **Άννη Ευσταθίου Μπελογιάννη** (κόρη της Βιργινίας Βαλάση από του Κλαδά) μαθηματικός, με τον **Αντώνη Γεωρ. Ατσαλάκη** επίσης μαθηματικό.
- Στο Belmont, Mass παντρεύτηκαν η **Κάθυ Παπούλια** με τον **Γεώργιο Π. Σακελλάρη**, από το Βασσαρά, που είναι ηλεκτρολόγος μηχανικός και αντιπρόεδρος της μεγάλης εταιρείας MASS ELECTRIC Co.

Να ζήσουν ευτυχισμένοι!

ΘΑΝΑΤΟΙ

- Σε ηλικία 72 ετών πέθανε στο Boston ο **Νικόλαος Μ. Κουφός**, που ήταν πολύ αγαπητός από όλους τους Βασσαραίους.
- Στις 3-2-91 πέθανε και κηδεύτηκε στη Σπάρτη η **Δήμητρα Κοψιάυτη** (γ. Γεωργίου Αγγλέζη).
- Στις Καρυές
- Την 1-3-91 η **Παναγιώτα, χήρα Αντωνίου Καρκούλη**.
 - Στις 8-3-91 η **Παναγιώτα σύζ. Σαράντου Τράκα**.
 - Στις 12-4-91 η **Γιαννούλα σύζ. Χαράλαμπου Κουτσόγεωργα**.
 - Στις 20-5-91 πέθανε στην Αθήνα και κηδεύτηκε στο Αλεποχώρι Αρκαδίας ο πτέραρχος ε.α. **Ηλίας Παπαγεωργίου** (γ. Διαντζίκη).
 - Στο Τσούνι πέθαναν δύο καλές γειτόνισσες: η **Ευγενία Παπαδόγιαννη** (γ. Μπακούρου) και η **Ευγενία Στελλάκου** (κόρη του παπα-Αλέξη Κοκκίνη από τη Βαμβακού).

Συλλυπητήρια!

ΤΑ ΝΕΑ ΤΗΣ ΜΕΛΒΟΥΡΝΗΣ

Από τη Λέλα Κόρδαρη-Ντάρμου

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Αρραβωνιάστηκαν η **Μαρία Καπονικολού** με τον **Θανάση Π. Ροζανίη**.

ΓΑΜΟΙ

- Στις 26-12-90 παντρεύτηκαν η **Τούλα Βλήττα** με το **Λιβέρη Ιατρού**.
- Στις 29-12-90 παντρεύτηκαν η **Βασιλική Μπάρδη** με τον **Ιωσήφ Τιέρη**.

Συγχαρητήρια!

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Η **Βασιλική** και ο **Ιωσήφ Τιέρη** ευχαριστούν την Αδελφότητα Αραχοβιτών για τα ωραία λουλούδια που έστειλαν στο γάμο τους.

ΤΑΞΙΔΙΑ

- Η **Μαίρη Παν. Θεοδωρακάκη** βρίσκεται στην Ελλάδα από το Σεπτέμβριο.
- Η **Τζίνα Παντελοπούλου** επισκέφτηκε τα αδελφια της στην Αμερική.
- Επέστρεψαν από την Ινδία και Νεπάλ το ζεύγος **Jeff** και **Αγλαΐσα Grace** (κόρη του Θ. Πουλοκεφάλου).

26 Μαΐου 1991:

Ένας ωραίος γάμος στο Τσούνι

*"Ασπρη βαμπακιά είχα στην πόρτα μου
μου την πύρανε την Παναγιώτα μου"*

αυτό συνήθιζε να τραγουδάει στους γάμους ένας ευχάριστος γλεντζές, ο Σταύρος Α. Χούπης.

Τώρα όμως που η βαμπακιά φεύγει απ' τη δική του πόρτα αδυνατεί να την ξεπροβοδίσει. Αν αντικαθιστά η καλή και ακούραστη σύντροφός του Ελένη Χούπη (γ. Ανδριτσάκη), κόρη του Γιώργη Ανδριτσάκη από τη Μεγάλη Βρύση. Δίπλα της στη μεγάλη χαρά της κόρης της ο εκλεκτός γιός της Τάσος, με σύσσωμο το Χουπέϊκο σόι.

*"Χαρά πούχει η πολλή συριά
τ' αδέρφια τα ξεαδέρφια,
χαρά να τάβρει χαίρονται
λύπη και την περνούνε".*

Όλοι οι συγγενείς και φίλοι βρέθηκαν εκεί να ευχηθούν. Μια πανέμορφη νύφη ξεπροβάλλει από το Χουπέϊκο σπίτι στο Τσούνι. Είναι η κόρη του Βαμβακίτη Σταύρου Χούπη. Οι ευχές όλων τη συνοδεύουν. Ο γάμος των εκλεκτών νέων, της Μαίρης Στ. Χούπη (μαθηματικού) και του Βαγγέλη Παν. Λύκου (Ηλεκτρολόγου - Μηχανικού από το Άργος), έγινε στον Άγιο Νικόλαο Κοκκινόρραχης και το τραπέζι του γάμου που ακολούθησε στο κέντρο Αλάμπρα. Όλοι έδωσαν τις θερμές ευχές τους στο εκλεκτό ζευγάρι.

Αγαπημένα μας παιδιά οι ευχές μας για μακροζωία, ευτυχία και χαρά θα σας συνοδεύουν πάντα.

Με την αγάπη μας

Αντώνης και Τούλα Κοκκολιά (γ. Λούπου)

Διονύσης και Λιάνα

ΟΙ ΝΕΟΙ ΤΗΣ ΟΜΟΓΕΝΕΙΑΣ ΑΓΑΠΟΥΝ ΤΗΝ ΙΔΙΑΙΤΕΡΗ ΠΑΤΡΙΔΑ ΟΤΑΝ ΤΗ ΓΝΩΡΙΣΟΥΝ

(Εντυπώσεις της **Διαμάντως Πανταζή γ. Λεβεντάκη** από την πρώτη επίσκεψη που έκανε στην Αράχοβα με τον άντρα της, τα Χριστούγεννα 1990):

Ακούσαμε τις καμπάνες του Άγιου Ανδρέα κατά τις πέντε το πρωί και σηκωθήκαμε. Αν και είχαμε κοιμηθεί μόνο λίγες ώρες ξυπνήσαμε με όρεξη. Ο θεϊός Δήμος Λεβεντάκης (Ματζαφλάρας) είχε σηκωθεί νωρίτερα και είχε βάλει ξύλα στην σόμπα. Το σπίτι ήταν ζεστό και ήσυχο, και η Γιαγιά Γαρυφαλλιά κοιμόταν. Με το καφεδάκι στο χέρι ο θεϊός μας λέει να τον ακολουθήσουμε και μας ανοίγει την πόρτα του σπιτιού. Τι να δούμε; Χιόνι. Ήταν κάτασπρο και έπεφτε σαν άσπρες ελαφριές πεταλούδες. Είχε κλείσει την είσοδο του σπιτιού, αλλά σε δύο λεπτά είχαμε αποφασίσει να πάμε στην εκκλησία, γιατί ήταν Χριστούγεννα.

Προτού πάμε στην Ελλάδα, είχαμε δύο επιθυμίες, να έχουμε Χριστούγεννα με τη γιαγιά Γαρυφαλλιά στην Αράχοβα και να δούμε χιόνι. Πραγματοποιήθηκε το όνειρό μας. Η χαρά που είχαμε αυτά τα Χριστούγεννα συνεχίστηκε για όλες τις ημέρες που είμασταν στην Αράχοβα. Περπατήσαμε σχεδόν όλο το χωριό, είδαμε το Ωρολόγι, το θαυμάσιο σχολείο, τις όμορφες εκκλησιές, τις Καρυάτισσες και πολλούς χωριανούς. Καθήσαμε στο καφενείο του Δήμου Κουτσόγεωργα, όπου φάγαμε κατσικάκι με τηγανιτές πατάτες

και μια χωριάτικη σαλάτα.

Είδαμε και άλλα χωριά όμορφα σαν την Αράχοβα και αυτά ήταν το Τουρκολέκα (Τρίπολη, Αρκαδία), το Πλατύ (Καλαμάτα, Μεσσηνία), και το Σωληνάρι (Λειβαδεία, Βοιωτία). Χαρήκαμε την Ευρώπη, όπως περαστικά την γνωρίσαμε.

Άλλη φορά που θα κάνουμε τέτοιο μακρινό ταξίδι, θα είναι καλοκαίρι και θα έχουμε τουλάχιστον τρεις μήνες για να χαρούμε τα όμορφα χωριά μας.

Στάθης και Διαμάντω Πανταζή
(Είμαι κόρη του Λάμπρου Λαγκαδινού και της Αντωνίας (Λεβεντάκη) Λαγκαδινού)

Σημείωση εφημερίδας:
Διαμάντω, συγχαρητήρια για το ωραίο γράμμα σου, το τόσο καλογραμμένο και με άριστα ελληνικά. Ξαναθυμίζω εδώ, τα λόγια του Αγίου Κοσμά Αιτωλού, που παρακινούσε τους γονείς στα χρόνια της Τουρκοκρατίας να μαθαίνουν στα παιδιά τους Ελληνικά *"Αδελφοί μου, σας συγχωρούνται όλες οι αμαρτίες, αν μαθαίνετε στα παιδιά σας την ελληνική μας γλώσσα"*. Ασφαλώς την ευλογία του θα έχουν και όλοι οι μετανάστες που με πολλές δυσκολίες κατάφεραν να μάθουν τα παιδιά τους ελληνικά!

ΑΝΔΡΕΑΣ ΠΑΠΑΣΤΑΥΡΙΔΗΣ

(Συνέχεια από τα προηγούμενα)

Την επομένη τον έβγαλαν πράγματι, ήρθε στο ΚΑΤ με πολλά παιδιά της Ιατρικής μαζί του, μου γέμισαν το δωμάτιο λουλούδια. "Μάνα μου, μου λέει, μπορεί να φύγω έξω, μην ανησυχήσεις, χρειάζονται θυσίες για να βγάλουμε τη Χούντα". Μούπε ψέματα πως δεν τον πείραξαν στην Ασφάλεια, στην μητέρα μου όμως, που τους συνέδεε ιδιαίτερη φιλία, έδειξε τις κακώσεις που είχε στο κορμί του. Περνάει περίπου ενάμιση μήνας και στις 8 Μαΐου τον συλλαμβάνουν πάλι. Επί σαράντα ημέρες δεν ξέραμε όχι μόνον που είναι, αλλά ούτε αν ζει. Τελικά με ειδοποίησαν και πήγα στο επισκεπτήριο στο Ε.Α.Τ.-Ε.Σ.Α. μόνη μου έτσι ήταν ο κανονισμός. Είδα τότε το φάσμα του παιδιού μου ένα σκέλεθρο με ίχνη ζωής. Μας χώριζε ένας φαρδύς πάγκος, τόσο που χρειάστηκε αυτός να απλώσει πάνω του το θεόρατο κορμί του, και εγώ, να κάμω το ίδιο από την απέναντι πλευρά, για να φθάσει μόλις να φιλήσει την άκρη των χεριών μου και να τα βρέξει με δάκρυα. Ορκίζομαι στη μνήμη του πως πρώτη φορά τον είδα δακρυσμένο στη ζωή του, γιατί από μικρό παιδί θεωρούσε εξευτελισμό για ένα άνδρα να κλαίει. Αμέσως, κάνοντας μια φοβερή προπάθεια να συγκεντρωθώ, άρχισα να τον κάνω ερωτήσεις πάνω σε θέματα των σπουδών του γενικά για να διαπιστώσω σε λίγο πως το μυαλό του δεν είχε σαλέψει. Στο τέλος των 12 λεπτών που σηκώθηκα να φύγω, παρουσία πάντοτε και των δύο φρουρών του (ο ένας λεγόταν Παλλαδάς) μου λέει: "Μάνα μου κουράγιο είσαι τόσο δυνατή που αντέχεις και για τους δυο μας, και νάσαι βέβαιη πως κάποτε στο μέλλον για όσους από μας ζήσουν θα υπάρξει μια δίκαιη κρίση".

Όταν, σέρνοντας παρά περπατώντας, και ακούοντας γύρω μου σαρακτικές ομιλίες παιδιών που βασανίζονταν, έφθασα στην πόρτα του θαλάμου τον ακούω να λέει: "Μάνα, τα παιδιά μας να

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΓΙΑ ΜΙΜΗΣΗ

Η κ. **Αφροδίτη Πίτσιου** εις μνήμη του συζύγου της **Θεοτόκη Πίτσιου** δώρισε στο Δημοτικό Σχολείο Καρυών βιβλία αξίας 40.000 δρχ. Για το σκοπό αυτό ήλθε σε επικοινωνία με τον εξαιρετο δάσκαλο του χωριού Γιώργο Διαμαντούρο, ο οποίος της έδωσε κατάλογο βιβλίων, τα οποία και αγοράστηκαν.

Η ίδια η κ. Πίτσιου απορεί πως σε ένα σχολείο από το οποίο αποφοίτησαν εκατοντάδες επιστήμονες δεν υπάρχει μια σχολική βιβλιοθήκη με τα απαραίτητα βιβλία και βοηθήματα για τους μαθητές και συγχαίρει τον κ. Διαμαντούρο, για την προθυμία του και τη βοήθειά του. Η εφημερίδα ΚΑΡΥΕΣ δεν έχει παρά να συγχαρεί την κ. Πίτσιου για τη σκέψη της και την προσφορά της στο χωριό του συζύγου της. Η χειρονομία της ας είναι η αρχή για τη δημιουργία μιας σχολικής βιβλιοθήκης στο Δημοτικό Σχολείο Καρυών και ας ευχηθούμε ότι θα βρεθούν και άλλοι δωρητές που θα ακολουθήσουν το παράδειγμά της. Εδώ πρέπει να σημειώσουμε ότι αν και υπάρχει αξιόλογη βιβλιοθήκη στην Κοινότητα, η οποία λειτουργεί με τις φροντίδες των εκάστοτε Προέδρων και Γραμματέων, εν τούτοις, τα βιβλία αυτά, όσα είναι παιδικά, είναι γραμμένα με το πολυτονικό σύστημα και την ορθογραφία, την οποία δεν γνωρίζουν οι σημερινοί μαθητές.

Ακόμη πρέπει να σημειωθεί ότι είναι πολύ τυχερό το χωριό που στο σχολείο του διορίστηκε επί τέλους ντόπιος δάσκαλος, ο οποίος θα φροντίζει με αγάπη όλα τα θέματα του σχολείου και θα είναι για τους μικρούς μαθητές ένας σωστός βοηθός για την εκπαίδευσή τους στο σχολείο και ένα υπόδειγμα για την κοινωνικής τους συμπεριφορά και ανάπτυξη.

Α.Γ.Π.

Μπα προφαντικό να σου 'ρθει Γιώργη μου!

Το μπακάλικο του Νικόλα Γουδέ, στην Αράχοβα, ήταν προπολεμικά ένα πολυκατάστημα γενικού εμπορίου, αφού πουλούσε εκτός από τα είδη μπακαλικής, υφάσματα, ψιλικά, κρασιά, ήταν ταβέρνα, πρακτορείο, τυροκομείο.

Για τις ανάγκες της δουλειάς του μαγαζιού και του νοικοκυριού είχαν προσλάβει υπηρέτη, το Γιώργη Κελεσιδίη, που είχε έρθει από τον Καύκασο το 1930. Ο Γιώργης, σαν τους σημερινούς Αλβανούς ή Βορειοηπειρώτες, ήξερε ελάχιστα Ελληνικά και άκουγε συχνά την κυρά Μαριγώ Γουδέ ή Γουδίνα ή Νικόλενα να του λέει "μπα προφαντικό να σου 'ρθει, Γιώργη μου". Από τις πολλές φορές ο Γιώργης προβληματίστηκε και ρώτησε:

- Είναι καλός ο προφαντικός, κυρά;*
- Καλός είναι, παιδάκι μου.*
- Ε, τότε να σου 'ρθει και σένα, κυρά!*

μείνουν εκεί που είναι, εγώ το βαλα το κεφάλι μου στο ντορβά, πρόσεξε μην αφανιστούμε όλοι", εννοούσε τα δυό μεγαλύτερα αδελφια του Σταύρο και Γιάννη, που έχοντας τελειώσει εδώ Μαθηματική Σχολή, και Μετσόβιο αντιστοίχως έκαναν μεταπτυχιακές σπουδές με υποτροφία πλήρη, στο PRINCETON ο πρώτος και στο PURDUE ο δεύτερος.

Σε μια βδομάδα αφ' ότου τον επεσκέφθηκα στο ΕΑΡ-ΕΣΑ είχαμε συνάντηση οι συγγενείς των κρατουμένων παιδιών, με το Διοικητή Χατζηζήση. Μ' άφησε τελευταία απ' όλους, και όταν μείναμε μόνοι μου λέει: "Ξέρω για σας όλα, την προσφορά σας στο κοινωνικό σύνολο, ξέρω πως έχετε δώσει στην Ελλάδα και στην Λακεδαίμονα ιδιαίτερα τα τρία διακεκριμένα παιδιά σας. Για τον Ανδρέα ειδικά πληροφορούμαι πως είναι αμφίβολο εάν υπάρχουν 5 Ελληνόπουλα με τέτοια επίδοση σε τόσους κλάδους. Να τον πείσετε να κοιτάξει την επιστήμη του μόνον. Αν το είχε κάμει να είχε γλυτώσει από όλη αυτή την περιπέτεια και αυτός και εσείς. Τον έβαλα εδώ για να τον προφυλάξω από τους κομμουνιστάς". Του απήντησα "Το ξέρετε πολύ καλά πως δεν ανήκει σε καμιά οργάνωση, αλλά θέλετε να τον φιμώσετε γιατί σαν τίμιος Έλληνας διαμαρτύρεται για την τυραννία που έχετε επιβάλλει στο λαό μας. Εγώ, ονειρεύτηκα να φτιάξω ανθρώπους σωστούς, και θα θεωρούσα τον εαυτόν μου μια χρεωκοπημένη μάνα αν έδινα στην κοινωνία ρομπότ, φορτωμένους διπλώματα, ψυχρούς επιστήμονες, που να αδιαφορούν για κάθε άδικο που γίνεται στους συνανθρώπους τους και να συνθηκολογούν με πρόστυχες καταστάσεις, αρκεί να μένουν ανενόχλητοι. "Σας θαυμάζω και σας εκτιμώ είτε, και λυπάμαι ειλικρινά που με αντιμετωπίζετε εχθρικά".

Συνεχίζεται

ΕΚΕΙΝΟΙ ΠΟΥ ΕΦΥΓΑΝ ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ

ΗΛΙΑΣ Ν. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ (γ. Διαντζίκη)

Γεννήθηκε στο Αλεποχώρι Μαντινείας, τον Οκτώβριο του 1918. Πατέρας του ήταν ο ιερωμένος και δάσκαλος του χωριού Νικόλαος Παπαγεωργίου, και μητέρα του η Γεωργία Παπαγεωργίου, το γένος Διαντζίκη από την Αράχοβα (Καρυα) Λακωνίας. Ήταν το δεύτερο από τα εννέα παιδιά τους.

Φοίτησε για λίγο καιρό στην Παιδαγωγική Ακαδημία Τριπόλεως. Μετά πέτυχε στις εξετάσεις για την Σχολή Αεροπορίας στο Τμήμα Ιπταμένων. Το 1939 αποφοίτησε από την Σχολή και τον Μάιο του 1941 τοποθετήθηκε στην Αεροπορική Δύναμη Γάζης, Μέση Ανατολής ως Ανθ/αγός.

Στην Μέση Ανατολή υπηρέτησε σε όλες τις επιχειρησιακές μονάδες.

Μετά την επάνοδό του από την Μέση Ανατολή, έλαβε μέρος και στον πόλεμο της Κορέας ως χειριστής.

Γυρνώντας, υπηρέτησε ως Διοικητής του (ΜΑΦΚ) (Μικτού Αεροπορικού Φωτογραφικού Κέντρου) στην Λάρισα.

Εκεί γνώρισε την σύζυγό του Συραγώ το γένος Αλεξιάδου. Παντρεύτηκαν το 1961 και δημιούργησαν μια υποδειγματική οικογένεια.

Υπηρέτησε ως Υποδ/της στην Αερ. Βάση Αγχιάλου 111 Π.Μ. πτέρυγα μάχης. Εν συνέχεια ως Διοικητής στην Αερ. Βάση 112 Π.Μ. Ελευσίνας, 126 ΣΑΒ. Ηρακλείου και 124 Π.Β.Ε. Αράξου.

Με τη Συραγώ απόχτησαν τρία εξαιρετα παιδιά, την Γεωργία, τον Νίκο και την Μαρία.

Το 1980 έχασε την γυναίκα του. Στο τέλος του ίδιου χρόνου έφυγε μαζί με τα παιδιά του και πήγαν στην Αμερική για τις σπουδές τους.

Με τα πατριωτικά αισθήματα που τον διέκριναν έγινε ενεργό μέλος της Αδελφότητας Αραχοβιτών "Καρυαί" Charlotte και εκλέχτηκε Γενικός Γραμματέας για δύο χρόνια.

Στον "Σύνδεσμο των Απανταχού Καρυατών Αθίνας" ήταν ισόβιο και δραστήριο μέλος και εργάστηκε με ζήλο για την πραγματοποίηση του μνημείου των Καρυατίδων στο χωριό.

Από το 1977 είχε προβλήματα υγείας και τελικά έφυγε από τη ζωή στις 19 Μαΐου 1991, αφήνοντας δυσαναπλήρωτο κενό στην οικογένειά του, συγγενείς και πατριώτες.

Η μνήμη του, θα είναι αιώνια γιατί, ήταν ένας αkéραιοc άνθρωπος, που εκπλήρωσε με συνέπεια όλους τους τομείς της ζωής.

Ο **Σύνδεσμος Απανταχού Καρυατών Αθίνας** εκφράζει τη θλίψη του για το θάνατό του και στην οικογένειά του θερμά συλλυπητήρια.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΙΩ. ΚΟΨΙΑΥΤΗΣ

Ο τελευταίος μυλωνάς του Πάρνωνα

Στις 23-2-91 πέθανε στις Καρυές ο Παναγιώτης Ιω. Κοψιαύτης σε ηλικία 70 ετών.

Ο εκλιπών ήταν ένας σωστός άνθρωπος, καλός οικογενειάρχης, που ευτύχησε να ιδεί τα παιδιά του καλά αποκαταστημένα με τις φροντίδες του και το παράδειγμά του.

Ήταν επίσης το σύμβολο μιας εποχής που, με τις ραγδαίες αλλαγές της, εξαφάνισε ένα επάγγελμα, τόσο που η λέξη "μυλωνάς" θα επιζει μόνο στις παραδοσιακές διηγήσεις και δεν θα προσδιορίζει κανένα συγκεκριμένο πρόσωπο.

Ο μύλος, από τα πανάρχαια χρόνια, ήταν αναπόσπαστα συνδεδεμέ- νος με τη ζωή του χωριού. Οι χειροκίνητες μυλόπετρες σιγά σιγά μεγάλωσαν και κινήθηκαν άλλοτε με τη βοήθεια των ζώων, του ανέμου ή του νερού.

Στη Λακωνία κάθε χωριό είχε το μύλο του με το "μυλαύλακο", το "μυλοβάγενο", τη "φτερωτή", τις "μυλόπετρες", τη "νεροτριβή" κ.τ.λ. Άπειρες είναι οι διηγήσεις με τα νεραϊδικά, τους λυκοκατζάρους και τα ξωτικά, οι παροιμίες, τα στιχάκια, τα τραγούδια.

Οι νερόμυλοι εξοπλισμένοι, ανάλογα με τη δυναμικότητά τους, με υπόστεγα, αποθήκες ή καλύβες με το σπίτι του μυλωνά, τα ζώα του και κυρίως τις κότες του, αποτελούσαν την πρώτη βιομηχανική - βιοτεχνική μονάδα κάθε οικισμού, και μια ζωντανή παρουσία μέσα στην ερημια κάθε ρεματιάς.

Στην Αράχοβα, κατά τον μπαρμπα Ποτή Γουδέ, ο παλαιότερος μύλος που διατηρήθηκε από τον περασμένο αιώνα ήταν ο Μatalαίικος που δούλευε ψηλά στο ρέμα της Παναγίας.

Στη Δέση υπήρχε άλλος νερόμυλος που δούλεψε μέχρι τον πόλεμο του '40.

Στο Κάτω Ρέμα ήταν ο "Πισέϊκος μύλος" που τον δούλευαν τρεις συνεταίροι με τις ημέρες: 3 ημέρες ήθελαν οι Πισέοι και από 2 ημέρες οι άλλοι συνεταίροι.

Με το ίδιο νερό χαμηλότερα δούλευε ο "Κάτω Μύλος" με άλλους ιδιοκτήτες.

Οι μύλοι αυτοί μετά βίας διατηρήθηκαν μέχρι το 1950, οπότε εγκα- ταστάθηκαν στο χωριό μικροί πετρελαιοκίνητοι μύλοι: του Θεοδωρακά- κη ή Χατζή, του Νικόλα Γουδέ και του Γιάννη Κοψιάυτη. Του Κοψιαύτη διατηρήθηκε μέχρι το 1970 περίπου και εξυπηρετούσε Αράχοβα, Βαρ- βίτα, Βαμβακού. Τώρα οι αλευροβιομηχανίες με τα φορτηγά τους αυτοκίνητα μοιράζουν τα σακιά του αλεύρι στα χωριά και όταν φτάσουν στις πλατείες ακούγεται από το χωνί ή το μικρόφωνο η λέξη "μυλω- νάσας", σαν αντίλαλος ενός επαγγέλματος που έσβησε και μιας εποχής που έφυγε και δεν ξαναγυρίζει πια.

Α.Γ.Π.

Ανακοινώσεις για ενημέρωση

Στις 29-4-91 συνήλθε το Νομ. Συμβούλιο Λακωνίας υπό την προεδρία του Νομάρχη κ. Φότη Φαλιάγκα και κατένευε με ομόφωνη απόφασή του τις πιστώσεις του σχεδίου ανάπτυξης τοπικής αυτ/σης (ΣΑΤΑ) του έτους 1991.

Οι πιστώσεις αυτού του προγράμματος αποτελούν μέρος του Π.Δ.Ε. και ανέρχεται στο ποσόν των 450 εκατ. δρχ.

Η κατανομή τς κατά 75% έγινε με πληθυσμιακά κριτήρια. Το ποσόν που χορηγείται στους ΟΤΑ., αποτελεί πάγιο έσοδο των Δήμων και Κοιν/των και θα διανεμηθεί αποκλειστικά για τη χρηματοδότηση έργων και μελετών. Για πρώτη φορά το ποσόν δίδεται σαν επιχορήγηση και όχι για συγκεκριμένα έργα, έτσι ώστε να παρέχεται η δυνατότητα στα Δημοτικά ή Κοινοτικά Συμβούλια να καταρτίσουν το τεχνικό πρόγραμμά τους, με μεγαλύτερη ευχέρεια και σύμφωνα με τις πραγματικές τους ανάγκες.

Τη συζήτηση παρακολούθησαν και αρκετοί πρόεδροι κοιν/των.

• • •

Το Υπουργείο Εσωτερικών σε συνεργασία με τις κατά τόπους Νομαρχίες και τους Δήμους της Χώρας, αποφάσισε να οργανώσει πρόγραμμα επισκέψεων και γνωριμίας της Μητέρας - Πατρίδας για τα Ελληνόπουλα της ομογένειας, αγόρια και κορίτσια ηλικίας 12-15 ετών.

Ήταν επόμενο βέβαια να μη λείπει η Λακωνία απ' το σχεδιασμό αυτού του προγράμματος, αφού είναι γνωστές οι σχέσεις μας με τον Ελληνισμό της Διασποράς. Έτσι θα έχουμε την ευκαιρία οι Λάκωνες να υποδεχθούμε και να φιλοξενήσουμε, έστω και για λίγο, 150 Ελληνόπουλα απ' τις ΗΠΑ και τον ΚΑΝΑΔΑ μέσα στο πρώτο 10ήμερο Ιουλίου.

Είναι προφανές πως η προσπάθεια αυτή αποβλέπει στην ενδυνάμωση των ήδη υφιστάμενων δεσμών ανάμεσα στη Μητροπολιτική Ελλάδα και τους Έλ- ληνες της Διασποράς. Επιδιώκει επίσης να δώσει την ευκαιρία στην Νέα Γενιά του Αποδήμιου Ελληνισμού να επικοινωνήσει με την Μητέρα Ελλάδα.

Το πρόγραμμα περιλαμβάνει διεκονή 15 ημερών στην Ελλάδα των Ελλη- νοπαίδων του εξωτερικού και έχει χαρακτηρισία επιμορφωτικό και ψυχαγωγικό, καθώς περιλαμβάνει επισκέψεις σε Μουσεία, Αρχαιολογικούς Χώρους και άλλους τόπους αναψυχής. Θα έχουν έτσι τα Ελληνόπουλα του Νέου Κόσμου τη δυνατότητα να γνωρίσουν την Ελληνική παράδοση, να συνδεθούν με τις ρίζες της Φυλής και να γνωρίσουν τις φυσικές ομορφές της Χώρας μας.

Έτσι, τα Ελληνόπουλα που θα έχουν με την τιμή και τη χαρά να φιλοξενή- σουμε πιστεύουμε, ότι θα γίνουν οι καλύτεροι πρεσβευτές της Χώρας μας και θα μεταφέρουν την εικόνα της σύγχρονης Ελλάδας, όταν επιστρέψουν στις Χώρες τους.

Πληροφορίες: Αμαλία 85, Σπάρτη, Τ.Κ.: 23100, Τηλ.: 26306

ΥΔΡΟΔΟΤΗΣΗ ΚΟΚΚΙΝΟΡΡΑΧΗΣ (ΤΣΟΥΝΙ) 1960

Ως θείο δώρο υποδεχθηκαν οι κάτοικοι του μικρού χωριού το νερό που παραχώρησε ο Δήμος Σπαρτιατών το Σεπτέμβρη 1960.

Στη φωτογραφία διακρίνονται η θεία Σοφία Ν. Κουμανταράκη, που το αγγίζει

σα να θέλει να βεβαιωθεί ότι επί τέλους θα τρέξει το νερό στις βρύσες που το περιέμεναν έτοιμες!

Το χαράνι γέμισε! Το όνειρο πραγματοποιήθηκε. Το σημείο που πρωτότρεξε το νερό ήταν ψηλά πάνω από το σπίτι του Νίκου Κουμανταράκη στον παλιό δρόμο που πήγαινε στη Λότζα του Γρηγόρη.

Στη φωτογραφία διακρίνονται επίσης (από αριστερά) Πέτρος Κουμανταρά- κης, άγνωστος, Ηλίας Γρηγόρης, Δήμος Γρηγόρης, Μιχάλης Σουρλής, Ντίνος Αθανασάδης, Νώντας Νικολής, Πηνελόπη Χρηστάκου (γιάτρισσα) Γεώργιος Πετροπαυλής, Τασία Γαλάτα, Κατίνα Γρηγόρη, Πότα Χρηστάκου, Χαρίκλεια Βρύ- νου κ.α.

ΙΟΥΝΙΟΣ Ο ΘΕΡΙΣΤΗΣ

Σήμερα είναι πρωτομηνιά, μπήκε ο Ιούνιος ο Θεριστής. Στο Γωργί- τσι, στα παλιά τα χρόνια, αυτό το μήνα δεν γινόντουσαν ούτε γάμοι, ούτε βαφτίσια, γιατί όλο το χωριό μετακόμιζε στον κάμπο για το θέρο. (Εκεί μπορεί να γινότανε κανένα συμπεθεριό). Οι νοικοκυράδες άρχιζαν την ετοιμασία και φώναζαν στους άντρες να 'τοιμάσουν όλα τα μπό- μπολα, τ' απαραίτητα για το θέρο και γλήρρορα να σηκώσουν τα καραμπαλίκια, να τα βάλουν στα σακιά, να μην ξεχάσουν τίποτα (τσε- τζέρια, τηγάνια, την καφτιά για σκορδαλιά, πηρούνια κουτάλια) — Για πηρούνια καμιά φορά φτιάχναμε ξύλινα, σα διχάλες, όσο για κουτάλια πολλές φορές τρώγαμε "δανεικαριά" δηλ. ένα κουτάλι γύριζε γύρω - γύρω, από χέρι σε χέρι για 5-6 άτομα.

Μετά έπρεπε να πιάσουμε να δέσουμε το γουρούνι να πάει κι αυτό στην εξοχή, τις κότες που τους δέναμε τα πόδια, τα κλωσσόπουλα στα καλάθια και η κουστωδία ξεκίνηγε αξιμέρωτα. Μπροστά τα βόδια, πρόβατα, γίδες, τα άλογα φορτωμένα τις κοφίνες με τα μπόμπολα και τα πράγματα και στο μισογόμι 2-3 παιδιά.

Τα παιδιά ήταν ολόχαρα που θα πήγαιναν στην εξοχή, όπου όλη μέρα παίζανε και πιάνανε τζιτζίρια.

Όταν φτάναμε στα χωράφια πρώτα δέναμε το γουρούνι, μην κάνει και μας φύγει και μπει στα δασωμένα μέρη και χαθεί.

Ξεφορτώναμε τα πούργια και ταχτοποιούσαμε όλα, ζώα και πράγ- ματα. Καθαρίζαμε τον τόπο για να κοιμηθούμε το βράδυ. Ανάβαμε και μια φωτιά για να φύγουνε τα ζούρτελα, τα ρούχα τα κρεμάγαμε στα δέντρα καθώς και τα φαγώσιμα. Με τρεις μεγάλες πέτρες φτιάχναμε τη σιδερωσιά για το μαγειρέμα με τον τζέτζερη ή το τηγάνι. Το φαγητό ήταν πρόχειρο και σχεδόν κάθε ημέρα σκορδαλιά, φακές, μακαρόνια και κολοκυθομαγέρεμα ή πατάτες γιαχνί. Για νερό πηγαίναμε στο

Ποδοσφαιρική συνάντηση στην Αράχοβα μian άνοιξη της δεκαετίας του 50

Αποβραδīs αναστατωμένη, χαρούμενη, μ' αγωνία περίσσια. Η μάνα μου είχε πει μετά βίας το ναι. Η συγκατάθεση του πατέρα στάθηκε πιο εύκολη. Αχ! Άγιε μου Νικόλα, κάνε να μην αλλάξουν γνώμη.

Εκδρομή στην Αράχοβα! Με το λεωφορείο. Φράσεις μαγικές στο στενό ορίζοντα ψυχαγωγίας της εποχής εκείνης. Και μάλιστα παρακο- λούθηση του ποδοσφαιρικού αγώνα της χρονιάς: Τσουνοκλαδαίοι - Αραχοβίτες. Ο αδελφός μου ήταν αστέρας ποδοσφαιρικός, πράγμα που θεωρούσα ντροπή γιατί μισούσα το ποδόσφαιρο, αν και μέχρι τότε δεν είχα δει κανέναν αγώνα. Όμως τα λαβωμένα γόνάτά του Δήμου μας και κάποιοι κακοί βαθμοί του στο Γυμνάσιο με είχαν κάνει να το αντιπαθώ τόσο.

Πρωί, πρωί ξεκίνησαμε. Λιόλουστη μέρα, μοναδική. Φτάσαμε στην Αράχοβα. Μαγευτικά όμορφη μας υποδέχτηκε με αηδονοαλιές. Καθή- όμαε στο καφενείο και ξεποστάσαμε πίνοντας γκαζόζες κι αραχοβίτικο νερό.

Μια φίλη μου που η μάνα της ήταν Αραχοβίτισσα, με πήγε στο σπίτι της θείας της να μην καθόμαστε συνέχεια στο καφενείο, κορίτσια πράματα.

Έξω στην φύση γλυκός ο καιρός. Μέσα στο σπίτι όμως το τζάκι έκαιγε. Δυο μαυροφορεμένες γυναίκες, πεθερά και νύφη, μας καλοδε- χτήκαν με χίλια καλούδια. Κουβέντα την κουβέντα φτάσαμε και στους αποθαμένους που 'χαν χαθεί στον εμφύλιο. Και η γιαγιά άρχισε να μοιρολογάει. Ατόφια στη μνήμη μου μένουν τα μοιρολόγια της, γεμάτα πόνο, αγανάχτηση και περηφάνεια.

Το απομνημόριο πήγαμε στο γήπεδο. Κόσμος αρκετός. Ο αγώνας είχε αρχίσει. Τα μάτια μου αναζητούσαν τον αδελφό μου.

— Νάτος, μου λέει η φίλη μου.

Τη στιγμή εκείνη ακριβώς ένας Αραχοβίτης έδινε μια κλοτσιά στο Δήμο μας -άθελά του βέβαια- μα που να ξέρω εγώ. Και τότε έκανα το γιουρούσι μου. Κλαίγοντας και ξεφωνίζοντας, μπαίνω ηρωικά στον αγωνιστικό χώρο: Μη σας παρακαλώ, μη χτυπάτε τον αδελφό μου!

Ο αγώνας διακόπηκε, με καθυσάχασαν, μου εξήγησαν πως έτσι συμβαίνει, ενώ ο αδελφός μου ήταν αγκαλιασμένος με τον "αντίπαλο", τον καλύτερό του φίλο, τον Κούτρη, όπως αργότερα μου είπε. Ο διαιτητής γελώντας, με παρακάλεσε να βγω από τον αγωνιστικό χώρο. Μ' αναφιλητά αποχώρησα. Οι θεατές -δικοί μας κι Αραχοβίτες- με παρηγορούσαν και με κοίταζαν φιλικά.

Ο αγώνας συνεχίστηκε ομαλά και τελείωσε με ήττα της ομάδας μας

θαρρώ και με γλέντι τρικούβερτο όλων στην ταβέρνα.

Πόσο απέχει η εμπειρία μου αυτή, η μοναδική άλλωστε από το άλλημα, απ' όσα θλιβερά συμβαίνουν σήμερα στη χώρα μας και στον κόσμο ολόκληρο. Τα μέσα ενημέρωσης μας έχουν κάνει επανειλημμένα μάρτυρες του φαινόμενου αυτού της βίας και της εξαθλίωσης.

Μαρία Ν. Κουμανταράκη-Χριστόφορου

κεφαλόβρυσο ή στους άμπουλους και το κουβάλαγαν οι γυναίκες με βαρέλες, σέκια και σταμνιά.

Όταν πέφταμε για ύπνο χωνόμαστε μέσα σε σακιά για να μη μας τσιμπάνε οι σκαρπιάδες.

Το πρωί ξυπνάγαμε νύχτα και αρχίζαμε το θέρο για να μη μας πιάνει η ζέστη και θυμάμαι που όλοι τραγουδάνανε, αλλά προπάντων οι γυναίκες και αρχίζανε πάντα με αυτό το τραγούδι:

Τώρα ημέρα είναι, τώρ' αυγή κοντεύει, τώρα τα πουλιά, τώρα τα χελιδόνια, τώρα οι πέρδικες, γλυκολαλούν και λένε ξύπνα αφέντη μου...

Το μεσημέρι κάθονταν δύο ώρες οι άντρες να ξεποστάσουν και μετά δένανε τα χερόβολα και κουβαλάγανε στ' αλώνι τα δεμάτια και συνήθως παίρναμε και ξένα ζώα για το πάτημα. Τα παιδιά, μόλις σήκωναν οι μεγάλοι τα χερόβολα, μαζεύαμε τα στάχα για να μη μείνει καρπός χαμένος "σπειρί σιτάρι χάμου είναι αμαρτία" έλεγαν οι γέροι.

Για να τελειώσει ο θέρος και τ' αλώνια καθόμαστε 20 ημέρες στον κάμπο. Τα κλωσσόπουλα μεγάλωναν και τα κοκκόρια άρχιζαν να λαλού- νε.

Πάει κι αυτή η εποχή, πέρασε και τώρα μας φαίνονται όλα σαν παραμύθια. Ωραία χρόνια ήταν κι εκείνα, αλλά τώρα περνάω καλύτερα, δόξα τω Θεώ, ούτε οι φαλορίδες τρυπάνε τις πατούσες μου, ούτε οι κολιτσίδες γεμίζουν τα ρούχα μου.

Αθανάσιος Παν. Γκλέκας

Ιούνιος 1990 - Onley Maryland

Η ΑΜΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΜΑΣ

ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΥ (ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΥ) ΔΗΜΗΤΡΑ. Δημητρού- λα, σ' ευχαριστώ για το γράμμα σου και τις δυο συνδρομές σου. Το Τσουνί μεγαλώνει και αλλάζει συνεχώς αλλά οι δικές μας αναμνήσεις μένουν αναλλοίωτες και κάθε επίσκεψη στο χωριό και στις γύρω τοποθεσίες είναι ένα νοσταλγικό ξαναγύρισμα στα παιδικά μας χρόνια, τα αξέχαστα.

Για τους Αγίους Τόπους, που είχες την ευκαιρία να επισκε- φτείς πρέπει πραγματικά να είναι συγκλονιστική αυτή η εμπειρία και όλοι θα επιθυμούσαμε να κάνουμε αυτό το προσκύνημα - Μακρόρι να αξιωθούμε!

VOUKIDI G. PANO, Καθηγήτη Ιατρικής Σχολής Πανεπ. Harvant MA. Τάκη, σ' ευχαριστώ για τις συνδρομές σου και τα καλά σου λόγια για την εφημερίδα. Αυτά αποκτούν ιδιαίτερη αξία αφού προέρχονται από ένα διακεκριμένο επιστήμονα, που τιμά το όνομα της πατρίδας του στο εξωτερικό.

VOUKIDI DIMITRIO NSW Αυστραλία. Σας ευχαριστώ για τη συνδρομή σας (1991) και τις ευχές σας. Είσθε από τους πρώτους πατριώτες που ενισχύετε την εφημερίδα με τις συνδρομές σας αλλά και με τα ενθαρρυντικά γράμματά σας.

HOUPH E. GEORGE Chicago. Σ' ευχαριστώ για το γράμμα σου και τη συνδρομή σου. Το δημοσίευμα της Μάρως ήταν πολύ συγκινητικό και ξαναζωντάνεψε μια εποχή που η Βαμβακού ήταν ένα πολυάνθρωπο χωριό και οι Βαμβακιτίσες, με όλα τους τα βάσανα, ήταν γεμάτες πίστη για τον Άγιο Χαράλαμπο, που τους έδινε κουράγιο για τη δύσκολη ζωή τους.

ΒΑΡΛΑ-ΚΟΛΟΒΟΥ ΑΛΕΚΑ, Chicago IL. Αλέκα, σ' ευχαριστώ για τις συνδρομές σου (1991) και το γράμμα σου, που το δημοσιεύω.

ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟ ΚΩΣΤΑ και ΕΛΕΝΗ UNION S.C. Κώστα. ευχα- ριστώ για το ωραίο γράμμα σου. Να ζήσει το εγγονάκ' σου, ο νέος Κώστας και συγχαρητήρια για τους αρραβώνες του Σπύ- ρου. Εύχομαι, πάντα καλά νέα! Η φωτογραφία πολύ ωραία - Ο Βασίλης θα σου γράψει.

ΗΛΕΚΤΡΙΚΕΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΕΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΠΡΕΚΕΖΕΣ

Ορθίας Αρτέμιδος 39 Σπάρτη τηλ. 29484

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ ΜΑΣ

BOSTON, που η ίδια εξηγεί:

— Δεν μπόρεσα παιδάκι μου μπίτι να τα μάθω τα μαγκούφια γιατί εγώ βλέπεις πήγα στο Μπόστον και εκεί τα μιλάνε ανακατεμένα. Αν πήγαινα και σα κάτω στις Καρόλινες κ.λ.π. Σημασία δεν έχει βεβαίως εδώ αυτή καθ' αυτή η πληροφορία για την αδυναμία της θεία Παναγιώτας να μάθει τα Αγγλικά, αλλά η πιστή καταγραφή των λέξεών της έτσι ακριβώς όπως βγήκανε από το στόμα της και που είναι αυτές ακριβώς που μας γεμίζουν ψυχική αγαλλίαση και μαρτυράνε τη προέλευσή μας "μπίτι", μαγκούφια", "κει σα κάτω" και άλλες.

Γέλασα, ένοιωσα ανακούφιση και πήρα μια ανάσα φεύγοντας μακριά έστω και για λίγο από τη στυγνή καθημερινότητα της ζωής γιατί νόμισα πως μιλάω με τη μάνα μου.

Και μόνο για όλα τούτα και τόσα άλλα παρόμοια που κατά καιρούς γράφετε, θα διαβάζω όσο ζω τις "Καρυές", θα διαβάζω τον "Ταχυδρόμο" του Πάρνωνα.

Με εκτίμηση και αγάπη

Θανάσης Παπανικολάου

Πολιτικός Συνταξιούχος,

Πάτμου 78 - Αθήνα

Κυρία Αννίτα, (Με την ευκαιρία της συμπλήρωσεως 5 (πέντε) χρόνων από την έκδοση της εφημερίδας σας "Καρυές", σας συγχαίρω για το λειτούργημά σας. Από την αρχή της κυκλοφορίας της, η εφημερίδα σας εργάστηκε γόνιμα για την ενημέρωση των αναγνωστών της και για την διατήρηση των δεσμών με την ομογένεια και με τις παραδόσεις του λαού μας.

Παράλληλα, δεν παρέλειψε ποτέ να μας ενημερώνει για τα νέα της Ελλάδας και της ιδιαίτερας μας πατρίδας Λακωνίας.

Είμαι βέβαιος, ότι ο εορτασμός πέντε χρόνων δραστηριότητας και επιτυχιών θα σας εμπνεύσει να εντείνετε τις προσπάθειές σας για ένα ακόμη καλύτερο μέλλον της εφημερίδας σας Κ.

Εύχομαι ολόψυχα στην εφημερίδα σας να συνεχίσει με επιτυχία το έργο που επιτελεί, προς όφελος των χωριών μας και των ομογενών της διασποράς.

Με πολλή εκτίμηση

Δημήτριος Πάντος

Toronto - Καναδάς

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΤΣΟΧΩΝΗΣ

Ένας επιτυχημένος πρόεδρος του Συλλόγου Λακώνων Φλώριδας ΗΠΑ.

Από τη Βαμβακού κατάγεται ο κ. Παρασκευάς Τσοχώνης και αφού έζησε αρκετά χρόνια στου Κλαδά, μετανάστευσε στην Αμερική και ζει με τη γυναίκα του στη Florida. Εκεί τα τελευταία χρόνια είναι πρόεδρος του Συλλόγου Λακώνων Φλώριδας, που ιδρύθηκε το 1981 και θεωρείται ένας πολύ επιτυχημένος πρόεδρος που υποστηρίζει με πάθος κάθε τι το ελληνικό και είναι πολύ αγαπητός στην παροικία.

Ο Σύλλογος έχει σήμερα 170 μέλη με πλούσια δραστηριότητα σε αγαθοεργούς, κοινωνικές σκοπούς.

Ο Παρασκευάς Τσοχώνης και μέλη του Συλλόγου Λακώνων Φλώριδας (ΤΑΜΠΑ).

ΒΙΒΛΙΑ ΠΟΥ ΛΑΒΑΜΕ

ΟΙ ΡΙΖΕΣ ΜΑΣ, Πάνου Δ. Κουμουτσώδη (της Ενώσεως Ελ. Λογοτεχνιών)

Στο βιβλίο του Πάνου Κουμουτσώδη "Οι Ρίζες μας" περιέχονται διηγήματα, ποιήματα, και μελέτες από τη ζωή, τα ήθη και έθιμα της Λακωνικής γης. Με λογοτεχνική σωστή γραφή αποδίδονται περιγραφές τόπων, μνημείων, εκκλησιών, οι ασχολίες των κατοίκων, γιορτές, γάμοι και πανηγύρια, αναμνήσεις, μιας εποχής που πέρασε, αλλά εξακολουθεί να ζει διαφοροποιημένη και συγκινεί όλους μας.

Στη σκιά του Ταύγετου, στην Παλαιοπαναγιά, γεννήθηκε ο συγγραφέας, εκεί νιώθει τις ρίζες του και από εκεί απλώνεται η γραφή του σε όλη τη Λακωνία, που κι αυτή είναι μια εικόνα της Ελλάδας ολόκληρης.

Έχουν προηγηθεί και άλλα έργα του συγγραφέα όπως "Τουριστικός οδηγός της Λακωνίας" στα Αγγλικά και Γερμανικά, καθώς και Τουριστικός χάρτης της Λακωνίας.

Τώρα ετοιμάζει επανέκδοση του Τουριστικού Οδηγού Λακωνίας διευρυμένο και εμπλουτισμένο.

Από το κεφάλαιο "Αντικείμενα Λαϊκής Τέχνης σελ. 49 παραθέτουμε τα αντικείμενα αυτά τα οποία αποτελούν το περιεχόμενο κάθε λαογραφικού μουσείου, που πρέπει να αποκτήσουν όλα τα χωριά. Ο Πάνος Κουμουτσώδης ταξινομεί ως εξής τα αντικείμενα της Λαϊκής Τέχνης:

Α. Σπιτικά

Ο αργαλειός, η ρόκα, τα λανάρια, η ανέμη, το χαράνι, το κόσκινο, η κρισάρα, το τηγάνι, η σιδεροστιά, ο τέντζερης, το τσουκάλι, το μπρίκι, η τσιμπίδα, η μασιά, το φουσερό, το τραπεζομάχαρο, η κουτάλα, η κεψέ, ο σφράς, το σκαμνί, ο πλάστης, το σκαφιδί, ο χειρόμυλος, το καντήλι, το εικονοστάσι, η σκάφη, το χαβάνι, το σουρωτήρι, ο μύλος του καφέ, το σακκούλι, η πετσέτα, το πεσάκι, το υφαντό, η βελόντζα, η κουρέλα, το κέντημα, κάθε παραδοσιακή φορεσιά, το βαγένι, το σεντούκι, το κασόνι, η κασέλα, το λιβανιστήρι, η πυθάρα, ο μάγγανος, τα καλάδια μικρά και μεγάλα, η φάκα, η βαρέλα, η τέστα, η στάμνα, η πετσέτα, ο σουγιάς, το σφραγίδι κ.α..

Β. Εργαλεία της γης

Το αλέτρι, η σβάρνα, η τσάπα, ο κασμάς, το δρεπάνι, το δικριάνι, το τσεκούρι, το κλαδευτήρι, το πριόνι, η κόσα, η ψαλίδα, το φτυάρι, η τσουγκράνα, το σκαλιστήρι, ο λοστός, κ.ά.

Γ. Αντικείμενα ζώων

Το σαμάρι, η τριχιά, η λαιμαργιά, το καμουτσι, η καπιστράδα, το πέταλο, το καρφί, η ξύστρα, η σέλα, τα γκέμια, το χαϊμαλί, ο ντορβάς κ.ά.

Δ. Αντικείμενα κτηνοτρόφων

Η βεδούρα, το τροκάνι, το σελάχι, τα τσαρούχια, η κάπα, η τσαντήλα, η σπάτουλα, το καζάνι ή λεβέτι, η κεψέ, η αγκλίτσα, η μαγγούρα, η τσότρα, το τσαφάρι, κ.ά.

Ε. Διάφορα

Η τανάλια, το σφυρί, το σουφλί, το σκεπάρνι, το θειαφιστήρι, η ραντιστήρα, τα χαράρια, το φουρνόκλεισμα, η πλάνη, το ακόνι, η πέσσα, το γιαταγάνι, το καριοφίλι, ο γκουβάς, το τουλούμι, η κούνια, η κυψέλη, ο κάδος, η μπότσα, το στροβίλι και, ό,τι άλλο μου διαφεύγει.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΟΜΟΙΡΗΣ

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟΣ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ELECTRON (ΗΛΕΚΤΡΟΝ)

- ΑΥΤΟΜΑΤΟΙ ΤΗΛΕΦΩΝΗΤΕΣ
- ΤΗΛΕΦΩΝΙΚΑ ΚΕΝΤΡΑ
- ΤΗΛΕΦΩΝΑ ΜΕ ΜΝΗΜΕΣ
- ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΣΥΝΑΓΕΡΜΟΥ

ΣΟΥΛΤΑΝΗ 7 - ΠΛΑΤΕΙΑ ΚΑΝΙΓΓΟΣ
ΤΗΛ. 3634505-3640356

ΣΟΥΡΙΤΣΑ
ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΑ ΤΥΡΙΑ

ΤΥΡΟΚΟΜΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ

ΑΦΟΙ ΣΓΟΥΡΙΤΣΑ Ο.Ε.

ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ 13 - ΑΘΗΝΑ - ΤΗΛ.: 3227927 - 3211.342
ΤΥΡΟΚΟΜΕΙΟ: ΣΠΑΡΤΗ - ΤΗΛ.: 0731 22.167

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΤΗΣ ΚΑΤΟΧΗΣ

Από το βιβλίο του Αραχοβίτη συγγραφέα Κώστα Πίτσιου "ΚΑΡΥΕΣ"

(συνέχεια από το 22 φύλλο)

Κατά τις έντεκα και μισή ο Γερμανός Διοικητής κάλεσε σε ανάκριση τον Πρόεδρο Βασίλη Ρούπα και τον Παπά Παναγιώτη Μένταυλο· μαζί μ' αυτούς και το Ν. Λεβεντάκη, που ήξερε Αγγλικά για διερμηνεά.

Το θέμα της ανακρίσεως ήταν ποιός σκότωσε το Χ. Λαμπράκη, που όπως είναι γνωστό είχε σκοτωθεί πριν ένα μήνα από 3 άγνωστα πρόσωπα.

Σε λίγο ο Λεβεντάκης με εντολή των Γερμανών ανέβηκε στον εξώστη του σπιτιού του Σταθάκη και είπε στους κατοίκους λίγα λόγια για τη συμπεριφορά του χωριού προς τα στρατεύματα κατοχής κ.λ.π. Τι ειρωνεύει! Να μιλούν για συμπεριφορά οι βάρβαροι και για ανθρωπιά τα κτήνη!

Λίγη ώρα ύστερα, κατά το μεσημέρι, έβαλαν φωτιά στο σπίτι του Σπύρου Πίτσιου και κατόπιν στου Θ. Διατζίκη (ή Καλιακούδα), που και το ανατίναξαν με νάρκη. Γιατί τα 'καψαν τα σπίτια αυτά; Κανείς δεν έμαθε ως τώρα.

Ο "από μηχανής" Θεός.

Το δράμα του χωριού θα συνεχιζόταν ασφαλώς, ως το βράδυ - 50 σπίτια είχαν σημειώσει για κάψιμο οι Γερμανοί - αν δεν παρουσιαζόταν, όπως στις αρχαίες τραγωδίες σαν "από μηχανής Θεός" ο αντιπρόσωπος του Διεθνούς Ερυθρού Σταυρού στην περιφέρειά μας κ. Αλ. Πέρσον. Ήρθε στο χωριό όλης διόλου τυχαία κατά τις δώδεκα και μισή μαζί με το συμπατριώτη μας Παρ. Μείντ-νι.

Μόλις φάνηκε από μακριά το αυτοκίνητο του Δ.Ε. Σταυρού, οι

Γερμανοί σήκωσαν από το δρόμο, που ήταν ως τότε πεταμένο από τους ίδιους, το πτώμα του Κελεσιδή και το 'ριξαν στο διπλανό κήπο. Δεν είχε έρθει ακόμη ο καιρός, που δεν έδιναν πια πεντάρα για τη διεθνή κοινή γνώμη και προσπαθούσαν τώρα να κρύψουν τις βαρβαρότητες που είχαν κάμει την ημέρα αυτή.

Ο κ. Πέρσον κατάλαβε αμέσως τι είχε συμβεί. Έκαμε συστάσεις στους Γερμανούς και τους υπενθύμισε τις διατάξεις του Διεθνούς Δικαίου, τις σχετικές με τους αμάχους, τις λεηλασίες και εμπρησμούς σπιτιών κ.λ.π. Τα "ξανθά κτήνη" θέλησαν να δικαιολογήσουν την κακοσύνη τους με τον ψεύτικο ισχυρισμό ότι τάχα οι Αραχοβίτες τους είχαν σκοτώσει κείνο το πρωί δύο στρατιώτες τους - ψευδολογία αναίσχυντη - . Στο τέλος του δήλωσαν ότι δεν μπορούν να εγγυηθούν ούτε και για τη δική του ασφάλεια.

Οπωσδήποτε απ' τη στιγμή που ήρθε ο Δ.Ε. Σταυρός οι Γερμανοί σταμάτησαν τις κακουργίες τους και άρχισαν να ετοιμάζονται για αναχώρηση. Κατά τη μία μετά το μεσημέρι συγκεντρώθηκαν όλοι στο Σταυροδρόμι, ανέβηκαν στα αυτοκίνητα κι έφυγαν παίρνοντας ομήρους και λάφυρα. Οι Γότθοι στα πολύ παλιά χρόνια το ίδιο έκαναν. Σφαγή και λεηλασία. Το Γ' Ράιχ μπορούσε να είναι υπερήφανο που ξαναγύρισε τόσους αιώνες πίσω το Γερμανικό λαό...

Ο κ. Πέρσον έμεινε στο χωριό περισσότερο από δύο ώρες μετά την αναχώρηση των Γερμανών. Γύρισε παντού, τα είδε όλα και τα έμαθε όλα. Πόσο λυπημένος έφυγε ο υπέροχος αυτός άνθρωπος...! Άφησε ένα χωριό βυθισμένο στη συμφορά και τον πόνο.

Συνεχίζεται

Ο Ντεσκερές

απάνου που ξεκίνησε νάσου κι ο Λουκάς ο χωριανός του.

— Καλημέρα, Γιωργάκη, για που τού βάλεις;

Χωρίς χασομερία το και το του λέει.

— Για να ιδώ το ντεσκερέ, μπας και σε κοροΐδεψε ο Δήμαρχος; (Δεν ήταν φίλος του Δημάρχου).

— Τι λες καμήνε γερο-Λουκά.

— Βρε, άκου και μένα που έχουν δει πολλά τα μάτια μου. Βέβαια, έχεις δίκιο, αγράμματος άνθρωπος είσαι.

Του κόπηκαν τα ήπατα. Αγράμματος άνθρωπος, μπαϊγνιο των γραμματισμένων, μπας κι έχει δίκιο ο Λουκάς;

— Βρε τον αθεόφοβο το Δήμαρχο. Σε γέλασε. Περσινό ντεσκερέ σουδωσε, που ούτε διαβάζονται τα γραψιμάτα του.

— Τι λες, αδερφέ μου; είπε ξεψυχισμένα ο δόλιος.

— Βρε κουτομόγιο — και να με συμπαθάς — τέτοιο κουμπάρο έχεις που σουδωσε ένα παλιοντεσκερέ.

— Ο θεός βοηθός και το άδικο στην ψυχή του, είπε ψιθυριστά ο χωρικός κι έκανε πάλι το σταυρό του. Θα πάω και θα ιδώ.

Έφτασε στη Σπάρτη, βρήκε το βουλευτή.

— Καλημέρα της αφεντιάς σας. Ένα ντεσκερεδάκι από το Δήμαρχο Πελλάνας.

Πήρε το χαρτί, το ξεδίπλωσε αργά - αργά, το διάβασε, χαμογέλασε.

— Πες χαιρετίσματα στο Δήμαρχο, θα γίνει η δουλειά του.

— Καλό βράδυ και σπολάτη σας, είπε ο Καβεζός και έφυγε χαρούμενος. Λεβέντης ο βουλευτής, έδειρε το Δεσπότη και δεν θα του οβήσει το χρέος; Φρέσκος ήταν ο ντεσκερές, ας λείο ο Λουκάς, που να φάει τη γλώσσα του.

Γύρισε στο Γιωργίτσι.

Πέρασε ο τρυγητής, ήρθε ο χειμώνας. Τα πρόβατα στερέψανε, τα μαλλιά τάδωσε για λειβαδιάτικα, το βούτυρο ο Δήμαρχος, το τυρί για μπομπότα, τα παιδιά χωρίς τσαρούχια, φασκέλω' τα.

Απάνου στην τόση μπαγκουφία, νάσου κι ο εισπράχτορας, ήθελε τα δικά του: εννιά και ογδόντα.

— Ή τα λεφτά ή μέσα.

Τρέχει στο Λουκά.

— Βρε καψο-Γιωργάκη, τί έπαθες;

— Είχες δίκιο, με κοροΐδεψε ο Δήμαρχος. Ήτανε περσινός ο ντεσκερές.

— Σώπα και θα σε οικονομήσω εγώ. Πάρε δέκα δραχμές, θα σου μείνεις και μια εικοσαρίτσα και μένα μου φέρνεις 5-6 βετούλια και πασιζούμε.

Τι να κάνει ο φτωχός; "Πατάς κρεμασμένους έγγραφε κι υπόγραφε".

Για όλα έφταγε ο ντεσκερές, που όταν πάλινε ήταν για σφουγγιό και έμεινε βρισιά: όταν ήταν κάποιος ανάξιος, ξεφτιλισμένος, το μόνο που του ταίριαζε ήτανε "βρε παλιοντεσκερέ".

Γεώργιος Γκλέκας
Τσούνι Σπάρτης 1955

ΤΑΠΗΤΟΚΑΘΑΡΙΣΤΗΡΙΑ ΑΛΙΚΗΣ ΑΛΕΞΙΟΥ γ. ΠΡΕΚΕΖΕ

ΕΚΘΕΣΗ ΤΑΠΗΤΩΝ

«ΧΡΗΣΤΟΣ & ΑΛΙΚΗ ΑΛΕΞΙΟΥ» Ο.Ε.

ΜΠΟΥΜΠΟΥΛΙΝΑΣ 35α - ΠΕΙΡΑΙΑΣ

Στο κατάστημά μας θα βρείτε μεγάλη ποικιλία από μοντέρνα και κλασικά χαλιά, μοκέτες, σετ κρεβατοκάμαρας, διαδρόμους, παπλώματα, παπλωματοθήκες, σεντόνια κλπ. σε απίστευτα χαμηλές τιμές.

Στους πελάτες του Ταπητοκαθαριστηρίου θα γίνεται έκπτωση 15%.

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΣΤΑ ΤΗΛΕΦΩΝΑ: 4124.919 & 4131.484

ΚΑΡΥΕΣ

ΔΗΜΗΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΤΩΝ ΧΩΡΙΩΝ ΤΟΥ ΠΑΡΩΝΑ τ ΔΗΜΟΥ ΟΙΝΟΥΝΤΟΣ

Υπεύθυνη: ΑΝΝΙΤΑ ΓΚΛΕΚΑ - ΠΡΕΚΕΖΕ
ΨΑΡΡΩΝ 10 — ΚΗΦΗΣΙΑ 145 61 ΤΗΛ. 8078.778 - 6516.700

ΦΩΤΟΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΣΙΑ - ΕΚΤΥΠΩΣΗ:

ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ ΚΑΙ ΣΙΑ Ο.Ε.

ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ 71 - ΤΗΛ. 3624.728 - 3609.342

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: ΔΡΧ 1.000

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: ΔΟΛ. ΗΠΑ 25

ΣΥΛΛΟΓΟΙ: ΔΡΧ 10.000

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ:

1) ΟΙΚΙΑ ΠΕΤΡΙΝΗ σε πολύ καλή κατάσταση στον Κλαδά Σπάρτης.

2) ΟΙΚΟΠΕΔΟ 1 στρέμμα γωνιακό Κλαδά Σπάρτης.

3) ΠΑΛΑΙΑ ΠΕΤΡΙΝΗ ΟΙΚΙΑ στο χωριό Βαμβακού Λακωνίας.

Πληροφορίες τηλ. Αθήνας 01-3634505, 3640356

ΤΕΧΝΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ

ΒΑΣΙΛΗ ΒΟΥΚΙΔΗ - ΓΙΑΝΝΗ ΚΑΡΑΜΠΟΥΚΑΛΟΥ

Άδειες οικοδομών - Επιβλέψεις - Κατασκευές
Τοπογραφικά Διαγράμματα

ΒΑΣΙΛΗΣ ΒΟΥΚΙΔΗΣ - ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ

Α.Π.Θ. M.S. UNIVERSITY OF ILLINOIS U.S.A.

Κ. Παλαιολόγου 83 - 2ος όροφος Σπάρτη 0731-28517